

Tội nào nặng nhất, nghiệp báo đáng sợ nhất?

Đức Phật đã dạy trong tất cả các đức hạnh của con người thì đạo hiếu là hàng đầu. Vì vậy nếu bất hiếu, con người sẽ chịu quả báo nặng nề.

Ở huyện bên có một thôn tên là Thượng Liễu, có một gia đình gồm hai vợ chồng chàng trai trẻ và mẹ già sống cùng nhau. Bởi vì bà lão đã già không làm được việc gì giúp hai vợ chồng người con trai, hơn nữa, bà lại thường xuyên đau ốm nên người con dâu cảm thấy rất bức bối trong lòng. Cô thường xuyên đối xử không tốt với bà, bà lão cũng biết rõ nhưng đều chịu đựng cho qua.

Vào ngày gia đình tổ chức lễ mừng thọ cho mẹ, người con trai mua một ít thịt heo về và bảo vợ làm sủi cảo cho mẹ ăn. Ai ngờ người con dâu vì oán giận mẹ chồng nên đã giấu miếng thịt heo đi, rồi lấy thứ khác thế vào trong bánh làm nhân để cho mẹ chồng ăn.

Bà cụ không hay biết gì nên khi ăn cứ nói mãi: “Nhân bánh dai thế, mẹ nhai không nổi!” Bởi vì răng lợi của bà cụ không còn được tốt nên ăn bánh mãi mà không nuốt được. Về sau sự thật bị bại lộ, rất nhiều người đều biết chuyện này. Ai cũng bàn luận về việc người con dâu này bất hiếu đến nhường nào.

Một hôm, người con dâu ra đồng làm cỏ, bỗng nhiên mây đen kéo đến đen kịt, sấm sét ầm ầm. Cô liền vội vàng cùng với một người phụ nữ khác cũng đang làm việc ngoài đồng chạy đến núp vào trong một lò gạch ở gần đó. Tuy nhiên, tiếng sấm sét cứ không ngừng nổ vang ngay trên đầu họ.

Lúc đó, người phụ nữ kia đứng tựa vào vách cửa, còn cô con dâu đứng ở bên trong. Sấm sét cứ như có mắt, không chịu rời khỏi họ. Hai người họ sợ đến hồn bay phách lạc.

Tiếng sét thứ nhất vang lên, đánh trúng ngay người phụ nữ đứng ở cửa, đẩy bà ấy ngã sang một bên nhưng chỉ là cổ bà bị thương nhẹ. Tiếng sét thứ hai lại đến, đánh trúng ngay vào người con dâu bất hiếu kia khiến cô ngã nhào xuống đất bất tỉnh. Người con dâu ấy không chết ngay mà sống được thêm bảy ngày nữa. Nhưng chỉ có cặp mắt là cử động được, bảy ngày sau thì mất.

Mọi người ở các nơi đều kéo đến xem, ai cũng bảo rằng đây là ông trời báo ứng.

Suy niệm về lời Phật dạy về tội bất hiếu

Người xưa có câu: “Trong trăm cái thiện thì hiếu đứng đầu!” khuyên bảo chúng ta phải hiếu thảo với cha mẹ, với bề trên. Là phận làm con không chăm sóc cha mẹ khi về già đã là không tròn bổn phận, là bất hiếu và trời đất sẽ không dung tha.

Nếu hiếu thảo được xem như đứng đầu trăm hạnh (Hiếu vi bách hạnh chi tiên) thì bất hiếu là một trọng tội (tội nặng). Đức Phật từng ví cha mẹ như hai vị Phật trong nhà là Phật Thích Ca và Phật Di Lặc. Đức Phật từng ví cha mẹ như trời Phạm Thiên, như bậc Đạo sư ở đời. Đức Phật dạy mọi người phải biết ơn cha mẹ, hiếu kính cha mẹ, biết phụng dưỡng cha mẹ bằng điều lành và làm những gì tốt nhất, cần thiết nhất cho cha mẹ. Cụ thể là chăm sóc đời sống tinh thần, tâm linh của cha mẹ; hướng cha mẹ đến với điều thiện, điều lành và tránh xa điều xấu ác, bất thiện; giúp cha mẹ tạo nhân duyên lành mang lại an lạc, hạnh phúc cho đời này cùng đời sau.

Đức Phật có dạy rằng: "Từ vô lượng kiếp đến nay, chúng sanh lang thang trong nẻo luân hồi, bỏ thân này nhận thân khác, sinh đi sinh lại bao lần, sữa mẹ mà chúng ta đã uống còn nhiều hơn nước trong bốn biển", rồi công ơn dưỡng dục của cha, đời này kiếp nay làm sao trả hết. Chử hiếu là nền tảng của đạo đức. Gia đình là nền tảng của xã hội. Trong gia đình chử hiếu là nền tảng để xây dựng hạnh phúc, đem đến sự an vui, an lạc cho tất cả mọi người.

Con cái có hiếu với cha mẹ, ngoài việc mang lại niềm hạnh phúc chung trong gia đình, còn mang đến cho chính mình sự an lạc, bình an. Mỗi cá nhân, mỗi gia đình trong xã hội, mỗi công dân của một quốc gia có an lạc, bình an thì xã hội, quốc gia đó mới có an lạc bình an, và mỗi xã hội, mỗi quốc gia có an lạc bình an thì thế giới của chúng ta mới được an lạc, bình an.

Đức Phật đã đưa ra tiêu chuẩn đối với một người con được gọi là hiếu đạo thì phải hội đủ cả hai mặt sự và lý. Sự là hình thức báo đáp bên ngoài, là lo lắng, chăm nom phụng dưỡng cha mẹ khỏi mọi điều thiếu thốn về vật chất;

luôn tôn trọng kính lễ cha mẹ và không được làm cho cha mẹ phiền lòng. Lý là chăm lo đời sống tâm linh cho cha mẹ. Hưởng cha mẹ phát khởi thiện tâm, gieo tạo phước lành, tu theo chánh đạo; là làm sao cho cha mẹ hiểu rõ đường lành, tin sâu như quả, thoát ngoài vòng mê tín, ra khỏi luân hồi nghiệp báo, đạt được an lạc giải thoát trong hiện tại và tương lai.

Còn đối với những người ngược đãi cha mẹ sẽ chịu quả báo, phúc báo có gây dựng bao nhiêu cũng mất hết, kiếp này không chịu hết thì sang đến tận kiếp sau. Hiếu thảo và bất hiếu đều không nằm ngoài phạm vi nhân quả.

“Cùng tội điều thiện không gì hơn hiếu
Cùng tội điều ác không gì hơn bất hiếu”.

Bài viết: "Tội nào nặng nhất, nghiệp báo đáng sợ nhất?"

Thanh Tâm